

ת"פ 16254/16 - מדינת ישראל נגד אלמייה מסלה,TEDOS קדנה, ג'مراה צ'קול

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 16-10-16 מדינת ישראל נ' מסלה(עוצר)
ואת'

בפני כבוד השופט עמי קבו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אלמייה מסלה (עוצר)
2. TEDOS קדנה (עוצר)
3. ג'مراה צ'קול (עוצר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה תור-זאבי

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד גיא עין צבי

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד ניל סימון

ב"כ הנאשם 3 - עו"ד שירן ברגמן

זכור דין

רקע

1. הנאים הורשו בהתאם להודאות בעובדות כתוב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

- א. **חבלה ופצעה בנסיבות חמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיפים 333 ו- 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
- ב. **תקיפה לשם גניבה**, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק.
- ג. **גניבה**, לפי סעיף 383 יחד עם 384 לחוק.

על-פי המתואר בעובדות כתוב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום שכר המתלוון דירה בראשון לציון. במהלך חודש ספטמבר 2016, אפשר המתלוון לנאים 1 לשחות בדירה לתקופה של שבועיים עד לסוף חודש ספטמבר, מועד בו היה אמרור המתלוון לפנות את הדירה ולהחזירה לבעליה. בתאריך 1.10.16 הגיע המתלוון לדירה, בה שהו אותה עת הנאים ואחר שזהו אינה ידועה, וביקש מהם לפנות את הדירה ולהשב לו את המפתחות. בתגובה לכך, **נען הנאשם 1 את דלת הדירה מבפנים והנאשים והאחר החלו להכות את המתלוון בכל חלקי גופו**. בהמשך שלף הנאשם 1 סכין וחתר באמצעותה את גרכונו של המתלוון והנאשם 2 חתר את אמת ידו של

עמוד 1

המתלון באמצעות סכין נוספת. אז הטייח מי מהנאשמים 2,3 בקבוק עראק בראשו של המתלון ובעוודו שרוע על הרצפה, בעט הנאשם 3 בראשו. הנאים והאחר הוסיף להcott את המתלון באגרופים ובעיטות, בכל חלק גוף וכן גרמו לו לחתקים באמצעות סכין בידיו, ברגליים ובכתף. בהמשך ניסה הנאשם 1 לשפוך שמן על גופו של המתלון, אולם הנאשם 3 מנע ממנו ושפר על המתלון מים. במהלך האירוע נטלו הנאים והאחר מכים מכיסו של המתלון את מכשיר הטלפון הנייד שלו וכן 700 ש"נ. הנאשם 1 השליך את מכשיר הטלפון על הרצפה ושבר אותו ולאחר מכן הכנסו הנאים 2 לכיסו. בהמשך הורידו הנאים והאחר את בגדיו של המתלון המגואלים בדם והלבשו אותו בגדיו של הנאשם 1 וכן ניקו את הדירה. כתוצאה מההתואר נגרמו למתלון חתך אלכסוני בצוואר באורך של 15 ס"מ אשר הצריך סגירה באמצעות סיכות וחבישה, חתך בכתף שמאלית וחתקים עמוקים באמצעות ידיו שהצריכו סגירה באמצעות סיכות וחבישה.

.3. בסמוך לאחר תחילת שמיית ההוכחות בתיק, הצדדים הגיעו להסדר דין, לפיו הנאים הודיעו והורשו בכתב האישום מתוקן ללא הסכמה לגבי העיטה לעונש.

ראיות לעונש

- .4. ת/1 - הצהרת קורבן העבירה במסגרת מתאר המתלון כי בנוסף לסימנים החיצוניים והצלקות שיישארו עימו כל חייו, הוא סובל מכאבי גרון ויד שמאל שלו אינה מתפקדת כראוי, והוא אינו יכול להרים בעזרתם דברים וכן הוא סובל מסיטוטים בלילות. כמו כן מוסיף כי רק לאחרונה חזר לעבוד באופן חלקי ובתקופה שלחופה מאז המעשים נתמך כלכלית על ידי חבריו.
- .5. ת/2 - תמונות המתעדות את חבליות הקורבן.
- .6. ת/3 - מסמכים רפואיים.

טייעוני הצדדים

- .7. לטעת ב"כ המאשימה, עו"ד נעמה תור זאבי, הנאים הודיעו בכתב אישום מתוקן בפתח דין הוהוכחות. האירוע המתואר בכתב האישום הינו איורע קשה, השונה מאיורו עקיטה אשר נראים בדרך כלל בפסיכה, זאת ממשום שאינו מדובר בקטטה הדנית אשר הסלים אלא איורע של קורבן אל מול שלושה תוקפים אשר נמצא בדירתו ותקפו את המתלון בצורה אכזרית. הנאשם 1 חתך את גרכו של המתלון, הנאשם 2 פצע אותו בידו, הנאים מכים אותו, שוברים בקבוק על ראשו ווגנבים לו את הטלפון הנייד וכן סכום של 700 ש"ח. באשר לנזק הרפואי שנגרם לו מעדים המסמיכים הרפואיים ואין מחלוקת שמדובר באירוע טראומתי ופוגעני. מתחם העונש ההולם הוא בין 3 ל- 6 שנים עברו האירוע ואולם קיימת אבחנה בתוך המתחם בין נאים 1 ו- 2 לבין נאים 3, זאת לאור העובדה שנאים 3 לא עשה שימוש בפועל בסכין, הגם שימושה לו העבירה בצוותא. הפער בין הנאים 1 ו- 2 אינו גדול הגם שהמייקום שבו חותך הנאים 1 את המתלון בצווארו יכול היה להיות גם קטלני והוא אכזרי יותר ואף מצלק במקום גלי ואולם בסופו של דבר גם הנאים 2 עשה שימוש בסכין ועל כן הפער ביניהם אינו משמעותי. לעומת זאת נאים 3 אשר גם הוא שותף לעבירה, לא אחיז בסכין בפועל. הערכיהם המוגנים אשר נפגעו הינם שמירה על בטחון חייו ושלמות גופו של אדם, וכן הגנה על רכושו. כאמור לעיל, יש לתת דגש לכך שלא מדובר בקטטה הדנית וכי למתלון אין שם תורם. בבחינת פסקי הדין בעבירות דומות

ניתן לראות מנגד של עונשים, ואולם פסקי הדין המקלים הם בעניינים של נאים אשר פניהם לשיקום, ולא כך במקורה דן. בעניינים של הנאים לא הוגשו תסקרי שירות מבנן ולא בכך, אין מדובר במאי שפניהם לשיקום ולחובתם הרשות קודמות בעבירות רלוונטיות וכן לנאים 3 אף מסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה. עם זאת עומדים לזכותם ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטו ובعدות המתلون, על אף שהוא התייצב באולם בית המשפט. לפיכך, עתירה ב"כ המאשימה להשית על הנאים עונש מסר מאחרוי סוג גבריה בטעון מתחם הנטען לצד מסרים מותנים ופיצוי למATALON.

.8. לטענת ב"כ הנאים 1, עו"ד גיא עין צבי, הנאשם הודה בכתב האישום המתוון, אשר תוקן משמעותית בכל הנוגע לנאים 1. בכך שההאים 1 הינו זה אשר חתר את המתلون בגרונו, ואולם ניתן לראות כי מדובר בחבלות שטויות, לא נדרש טיפול חרודני, אלא רק סגירת הפצע וחיבשתו וכן המתلون שוחרר לביתו עוד באותו היום. מכאן ניתן ללמד כי לא הייתה בכוונתו של הנאשם לגרום לנזק מעבר לפציעה השטוחית. בנוסף ישנו חלק נוסף באירוע אשר בוצע על ידי נאים 2 ו- 3 אשר נאים 1 לא נטל בו חלק. אמנם כתוב האישום מייחס לו עבירות נוספת ואולם המעשים החמורים "בולעים" את המעשים הפחות חמורים, במיוחד בסוגיית העונש, ועל כן אין מקום להחמיר עימם בשל כך. הנאשם עלה ארצה עם משפחתו בגיל 12 והמשפחה עבריה קליטה קשה בארץ. בשל הקשיים הכלכליים יצא הנאשם גיל 16 למסגרות חוץ בתיות, והוא הסתבר עם חברה שלoit וביראה בוגינה נשלח למסר של 4 חודשים אשר עיבב אותו ומנע את גיוסו לצה"ל ומכאן החלה הידידות. גם שלוחתו הרשות במשר שלוש שנים כמאבטחה ללא נשך ולאחר מכן עוד שנתיים בחדר אוכל של מלון. לנאים 3 ילדים קטינים אשר זוקקים לו. הנאשם הודה במינויו לו ונטל אחריות. מתחם העונש אליו טוענת המאשימה אינו توأم את רמת העונשה הקיימת ואת מתחמי העונשה אשר נקבעו אף במקרים חמורים יותר. מתחם העונש הרואוי במקרה זה הוא 12 עד 36 חודשים מסר ומיקומו של הנאשם צריך להיות בחלוקת האמצעי של המתחם העונש. לפיכך עתיר ב"כ הנאים 1 לגוזר על הנאשם עונש בחלוקת האמצעי של המתחם הנטען.

.9. לטענת ב"כ הנאים 2, עו"ד ניל סימון, הנאשם הודה ונטל אחריות למשעו. נאים 2 הינו נתין זר, תושב אריתריאה ללא משפחה, אשר נמצא בארץ בגפו ופסיקת בית המשפט העליון לגבי נאים במעמד זהה ידועה. חלקו של נאים 2 הינו הנמוך ביותר. כל חלקו מסתכם בחתר שביצע בידו של המתلون. החתר שביצע הנאשם נעשה בחלק שנחשב כבלתי מסוכן ואין מסכן חיים. מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן וככל הנראה היה מעורב בו שימוש באלכוהול. אין כל ראייה לכך שהיתה הנסיבות בנסיבות מועד. הנזק שנגרם למATALON הוא בעיקרו אסתטי. הנאשם חסר אמצעים ועובד בעבודות מזדמנות. הפסיקה, במקרים חמורים הרבה יותר נמוכה יותר מהרף התחתון אליו עותרת המאשימה ומשכך יש מקום להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. באשר למיקומו של נאים 2 במתחם הרי שמקומו בתחום שcn חילקו באירוע לא עיקרי והוא נטול עבר פלילי משמעותי, מלבד הרשעה אחת שאין בה אלימות פיזית. כאמור בשל היותו זר לא ניתן גם להעבירו הלכים שיקומיים. אשר על כן עתיר ב"כ נאים 2 להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

.10. לטענת ב"כ הנאים 3, עו"ד שירן ברגמן, חלקו של נאים 3 פחות משל שני הנאים האחרים, ועל כך מסכימה גם המאשימה. על כן לא ניתן לקבוע מתחם זהה לשולשתם. בכך שההאים 3 הורשו

בביצוע המעשים בצוותא ואולם לא ניתן להתעלם מחלוקת של כל אחד מהנאשמים. מוסכם כי הנאשם 3 לא השתמש בחפש חד על כל המשתמע מכך, כאשר ברור ממה נגרמו הפגיעה והיכן הייתה מרבית הסכנה. כמו כן לא ניתן להתעלם מכך שנאים 3 מנעו מנאשם 1 מלשוף שמן על המתלון, ושפך עליון מים ואולי בכך מנעו מהARIOע להפוך לחמור יותר. לפיכך, יש לקבוע לגבי נאים 3 מתחם נפרד ונמור משול השנים האחרים. מתחם העונש בעניינו של נאים 3 הינו בין מס' חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשים מאסר. הנאשם הודה ולקח אחריות למעשיו. הוא יlid 1984, פרוד ואב ל- 2 ילדים אשר עבד טרם מעצרו בעבודות מזדמנות, משלם מזונות ונמצא במצב כלכלי קשה ובחובות להוצאה לפועל. אשר על כן, ועל אף עברו הפלילי, עתר ב"כ נאים 3 להסתפק ביום מעצרו של הנאשם כולל הפעלת המאסר על תנאי בחופף ולחילופין להוסיף עונש מאסר קצר.

11. הנאים הביעו חרטה על מעשייהם.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

12. כתוב האישום מTARGET אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין **מתחם עונש הולם אחד**.

13. במקורה דן, **העריכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירות האלים הינם שמירה על שלמות גופו של אדם ובבטיחו הציבור. הערך החברתי אשר נפגע בגין עבירות הרcox הינם שמירה על קניינו של אדם.

14. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף משמעות וזאת נוכח העובדה שהיא אלו הנאים אשר יזמו את האירוע כולם, ללא כל התగות או "אשם תורם" מצדיו של המתלון וכן נוכח אופי החבלות ומיקומן אשר נגרמו בחקלאי תוך שימוש בסכין.

הנאשמים הורשו ביצוע עבירה של חבלה ופיצעה בנסיבות חמורות בצוותא, לפי סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיף 333, אשר העונש הקבוע הצדקה עומד על 14 שנות מאסר, וזאת לצד עבירות נוספות.

על החומרה שבפרטן סכסוכים באמצעות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1892/15 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (31.5.15):

"בית משפט זה עמד פעמיים אחר פעמיים על הצורך בהרתוותם של אלו המבקשים "לפתור סכסוכים" בדרך אלימה. נקבע כי עליו להילחם בנוגע האלים שפשת בארץנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלים, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכל משחית אחר"

(בקשר זה ראו גם ע"פ 3052/10 **זועבי נ' מדינת ישראל** (5.9.11); ע"פ 6223/11 **אגברנה נ' מדינת ישראל** (25.6.12)).

15. בחינת **מידניות העונשה הנוגגת** (אשר כוללת פסיקה שאוזכרה לעיל-ידי כב' הרכב השופטים פינקלשטיין, ברודי ואמיר בתפ"ח 15-07-4975 **מדינת ישראל נ' נסראללה** (12.9.17) שאליה הפנו ב"כ הנאים), מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים ממוגע רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 935/14 **אוסטרוחוביץ נ' מדינת ישראל** (30.11.14), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירה של גרים חבלה חמורה בנסיבות חמורות ונידון ל- **50 חודשים מאסר בפועל**. הנאשם תקף את המתלון בסכין מטבח וגרם לו לחתכים ביד ובכתף שמאל ללא התגות מצדו, וכאשר המתלון פנה לבסוף מהמקום, ذكر אותו שוב, דקירה עמוקה, בשכם. לנאים נסיבות חיימ

לא קלות, הتسיקיר בעניינו היה שלילי. בית המשפט דחה את הערעור וקבע כי הגם שעונש המאסר שהושת על המערער מצוי ברף הגבוה של העונשה, מדובר בעונש ראוי.

ב. **בע"פ 5089/12 עובדיה נ' מדינת ישראל** (19.2.13), התקבל ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות והחזקת סיכון. הנאשם הצדיד בסיכון והגיע למקום עבודתו של המתלון, המtan עד שיצא ואז נצמד לגבו של המתלון וזכיר אותו דקירה אחת באמצעות הסיכון בגבו. הנאשם כבן בן 61 שנים, נעדר עבר פלילי, נותר בזירה על מנת להזעיק את כוחות ההצלה והביע חריטה על מעשייו. בית המשפט העליון העמיד את עונשו **על 50 חודשים מאסר בפועל** (חלף 60 חודשים).

ג. **בע"פ 6973/13 عمرן נ' מדינת ישראל** (23.9.14) נדחה ערעורם של שלושה מעורערים, אשר הורשעו לפי הודהתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, בקשר למבצע פשע, והמערער 1 אף בהפרת הוראה חוקית. המערערים קשרו קשר לגורם למATALON חבלה חמורה ממשום שסבירו שהעליב את אחותם. הם הצדידו בסכנים, הגיעו אל המתלון, תקפו אותו בצוותא, ודקרו אותו בחזהו בבטנו ועוד (המערערים 1-2 לשוש דקירות כל אחד, והמערער 3 דקירה נוספת). בית-המשפט קבע מתחם שבין 18 חודשים ל- 4 שנים מאסר, גזר על המערערים עונשים של **43 חודשים מאסר, 40 חודשים מאסר ו- 34 חודשים מאסר בפועל**.

ד. **בע"פ 4631/13 מדינת ישראל נ' כרים** (25.2.14), נדחה ערעורם של נאים אשר הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות ונדרשו לעונשי **מאסר של 40 חודשים (נאשם 1) ו- 28 חודשים (נאשם 2)**. הנאים חלק בתגרה אשר פרצה מחוץ לאולם אירועים יחד עם אחרים הכו את המתלון במקלות, באגרופים ובעיטות. לחובתו של הנאשם 1 עבר פלילי והتسיקירים בעניינים לא היו חיוביים. בית המשפט העליון אימץ את מתחם העונשה ההולם שנקבע בין 18 חודשים מאסר לבין חמיש שנות מאסר לריצוי בפועל).

ה. **בע"פ 2735/14 מדינת ישראל נ' אברמוב** (26.10.14), התקבל ערעור המדינה כנגד הנאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הנאשם התארח בביתה של המתלון, בין השניים פרץ ויכוח במהלך שבו הגיעו שניים זוכיות אשר הייתה בידו ודקרי באמצעותו את המתלון בצווארו. לנאם עבר פלילי משמעתי וכן מאסר על תנאי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם **על 30 חודשים** וכן הפעיל את המאסר על תנאי בן 10 חודשים כולל במצטבר (**סה"כ 40 חודשים מאסר בפועל**) (חלף 29 חודשים).

ו. **בע"פ 6384/12 גינון נ' מדינת ישראל** (6.5.13) נדחה ערעורו של נאם אשר הורשע בעבירה לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, בגין מספר דקירות בפלג גופו העליון של המתלון, שאושפז ונחת. בעקבות עימות בין הנאשם למATALON, עזב הנאשם את המקום, הצדיד באולר, ודקר את המתלון. הנאשם נדון לעונש של **שלוש שנות מאסר בפועל**.

ז. **בע"פ 2055/14 עויסאת נ' מדינת ישראל** (14.11.14), נדחה ערעורם של נאים אשר הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות ונדרשו **ל- 36 חודשים מאסר (נאשם 1) ו- 24 חודשים מאסר (נאשם 2)**. הנאשם השתתפו בקטטה שפרצה בין מספר משפחות. נאם 1 העמד אחורי המתלון ודקר אותו במותן השמאלית בסיכון. נאם 2 אחז בסיכון והניף את ידו על מנת לדקור את המתלון, אך המתלון אחז בסיכון ומנע את הפגיעה. הנאשם נעדרי עבר פלילי

והתסקרים בעניינם היו חיוביים. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש הראוי שנקבע בעניינים (בין שנתיים לשמונה שנים מאסר בפועל).

ח. בע"פ 1929/1929 **מדינת ישראל נ' מחאמד** (24.4.12) החמיר בית-המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה בנسبות חמירות. הנאשם בילה במועדון, ובעקבות יוכח, ذكر את המתלון בחזהו ונמלט מהמקום. המתלון הובל לבית-חולים ונאלץ לעبور שורת הליכים רפואיים קשים. בית-המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **36 חודשי מאסר בפועל** (חלף 24 חודשים).

ט. בע"פ 48/12 **מדינת ישראל נ' בלקוויל** (5.8.12) החמיר בית-המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה ופיצעה בנسبות חמירות, כאשר במהלך יוכח ליד מועדון, המתלון ניסה להפריד בין הניצים, והנאשם ذкар את המתלון שתי דקירות בבטנו באמצעות סכין שלקח מאחד המעורבים. המתלון אושפץ ונותח. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית-המשפט העליון העמיד את עונשו על **34 חודשי מאסר בפועל** (לא ניכוי 8 חודשים מאסר שנוכו בהליך אחר), חלף 30 חודשים.

. י. בע"פ 2037/2013 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (26.6.2013) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנسبות חמירות, החזקת סכין ועוד. בעקבות יוכח, הנאשם זرك לעבר המתלון ابن אשר פגעה בפניו, בהמשך תפס בחולצתו, תקף אותו במכת אגרוף, ודקר אותו באמצעות סכין. הנאשם בעל רקע נורמטיבי, ללא עבר פלילי. נקבע מתחם שבין שנתיים לחמש שנים מאסר ונגזרו על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר את מתחם והעונש.

יא. בע"פ 5200/16 **כבוב נ' מדינת ישראל** (3.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנسبות חמירות ונידון **ל- 24 חודשי מאסר**. בין הנאשם למTELוN היה היכרות עסקית, ונתגלו ביניהם סכסוך. המתלון הגיע אל מועדוןليلו שבו שהה הנאשם, ועלה למדת התקילתו. מיד לאחר מכן, עלה הנאשם לעמדת אחורי המתלון, ודקר/חתך אותו בצווארו באמצעות סכין מטבח. הנאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, והתשקי בעניינו היה חיובי. בית-המשפט העליון אישר מתחם שבין 20 ל- 48 חודשים, ולא התערב בעונש.

יב. בתפ"ח (מח' מרכז-lod) **מדינת ישראל נ' נסראללה** (12.9.17), הורשע נאשם בעבירה של חבלה חמורה בנسبות חמירות. הנאשם הגיע למקום מגש עם המתלונים כשהוא מצויד בסכין. הדברים הסלימו לכדי קטטה שבמהלכה פגעו בבנו הקטן של הנאשם וגרמו לו לשבר בארכובת העין. בתגובה ذקר הנאשם את המתלונים דקירות בפלג גופם העליון. לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות שאינן רלוונטיות. בית המשפט התרשם כי לא הייתה כוונה מרראש לפגוע במתלונים וכי לא היה זה הנאשם שהוא אחראי להסלמת האירוע ולפיקח גזר עליו **מאסר למשך 36 חודשים** לצד עונשים נלוויים.

. 16. במסגרת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהAIROU החל שעה שהגיע המתלון לדירתו וביקש מהנאשמים לפנות אותה כדי שיוכל להשיבה לבعلיה. בתגובה לכך, וללא כל הנסיבות מיוחדות של המתלון, החלו הנאשמים לתקוף אותו באכזריות והוסיפו לעשות כן באגרופים ובעיטות, בכל חלק גוףיו תוך שהם גורמים לו לחבלות. בנוסף נטלו

הנאשימים והאחר מכיס מכנסיו של המתלון את מכשיר הטלפון הנייד שלו וכן 700 ₪, כאשר הנאשם 1 שבר את הטלפון הנייד, וה הנאשם 2 הכניס את הטלפון לכיסו. לאחר מכן הורידו הנאשימים והאחר את בגדיהם של המתלון המגנולים בדם וחלבשו אותו בגדיים של הנאשם 1 וכן ניקו את הדירה.

17. כאשר עסקין בנאשימים שהורשו באוטה פרשה, על בית המשפט לחתן את הדעת ליחס בין חלוקם של הנאשימים באירוע הפלילי, ובהתאם לכך לקבוע את עונשו של כל אחד מהם (כబ' השופט א' שהם בע"פ 8204/14 **זלום נ' מדינת ישראל** (15.4.15) (פסקה 28)). עקרון הענישה האינדיבידואלית, כמו גם עקרון האחדות בענישה, מחייבים כי במקרים שבהם מתקיים שינוי מסוימתי בנסיבות, יקבעו עונשים שונים לנאשימים, כל אחד על-פי חלקו ונסיבותיו (ראו ע"פ 7006/14 **טורג'מן נ' מדינת ישראל** (23.3.15)).

א. **באשר לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשימים**, יש לתת את הדעת לכך **שה הנאשם 1** נעל את דלת הדירה מבפנים, שלף סכין וחתר באמצעותו את צווארו של המתלון. כתוצאה לכך נגרם למתלון חתך בצוואר באורך של 15 ס"מ שהצריך סגירה באמצעות סיכות וחבישה. בהמשך ניסה הנאשם 1 לשפוך שמן על גופו של המתלון, אולם הנאשם 3 מנע זאת ממנו. בהמשך השילך את מכשיר הטלפון על הרצפה ושבר אותו.

בהקשר זו יודגש כי קיימת חומרה יתרה בחיתוך צווארו של אדם באמצעות סכין, כאשר מיקום החתך עלול להוביל לתוצאות חמורות בהרבה מ אלה שנגרמו בפועל, וזאת אף אם מבצע המעשה לא התקoon לכך. גם הניסיון לשפוך שמן, שהוא חומר דליק, על גופו של אדם, יש בו משומן יצירת סיכון נוסף, אשר במקרה דנן מנע על ידי הנאשם 3 אשר שפך מים על המתלון.

נאשם 2 חתר את אמת ידו של המתלון באמצעות סכין. גריםת החתך בידיו של המתלון הינה בעלת חומרה רבה, אם כי פחותה مجرימת החתך בצווארו של המתלון, אשר בוצעה על-ידי הנאשם 1, הויאל והסיכון אשר עלול להיגרם כתוצאה מחתך ביד הינו פחות חמור. הנאשם 2 נטל חלק במהלך האירוע כולו, וביחד עם الآخر היכה את המתלון באגרופים ובעיטות, ולאחר מכן השילך את מכשיר הטלפון של המתלון על הרצפה, הכניס הנשם 2 את הטלפון לכיסו.

הנאשם 3 בועט בראשו של המתלון בעודו שרוע על הרצפה, והשתתף עם הנאשימים האחרים ביתר חלקו האירוע בהכאתו של המתלון, אם כי לא אחוז בסכין. בהמשך כאשר הנאשם 1 ניסה לשפוך על המתלון שמן, הרי שהנאשם 3 סייע למתלון בכך ששפך על המתלון מים, ובכך מנע אפשרות של גריםת נזק חמור אף יותר למתלון. בהקשר זה יש לתת את הדעת לדברי ב"כ הנאשם 3 אשר ציין כי במהלך מסדר הזיהוי בו זיהה המתלון את הנאשם 3, אמר המתלון שהנאשם 3 עזר לו.

ב. **הנזק יהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** בנסיבות בהן שלושת הנאשימים תקפו יחד עם אחר, באכזריות רבה את המתלון, תוך שנאים 1 ו- 2 עושים שימוש בסכין, וכן נוכח המיקום בו חתך הנאשם 1 את גרכונו של המתלון הרי שפטנטציית הנזק שעלול היה להיגרם הינו רב.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** כתוצאה ממשי הנאשימים נגרמו למתלון חתך אלכסוני בצוואר באורך של 15 ס"מ אשר הצריך סגירה באמצעות סיכות וחבישה; חתך בכתף שמאלי, חתכים עמוקים באמות ידיו שהצריכו סגירה באמצעות סיכות וחבישה. המתלון אף מסר הצהרה בנוגע לנזקים העקיפים שנגרמו לו, וניכר כי האירוע הקשה הותיר בו את אותן. כמו כן הנאשימים לקחו את מכשיר הטלפון של המתלון, שברו אותו וגבשו ממנו סך של 700 ₪.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאים לבצע את העבירה; מעשייהם של הנאים נעשו ללא שום התגרות מצדיהם של המתלוון ובתגובה לבקשתו כי יעזבו את הדירה ויחזרו לו את המפתח בכך שיכל להшибו לידי בעלה.**

18. בבחינת חלקיהם היחסיים של הנאים באירוע, סבורני כי המדרג הינו כדלקמן:

א. לנאים 1, אשר נעל את דלת הדירה מבפנים, חתר את המתלוון בצווארו באמצעות סכין, ניסה לשפוך עליו שמן, והשליך את מכשיר הטלפון של המתלוון על הרצפה ושבר אותו, אך לא השתתף בשבירת הבקבוק על ראשו של המתלוון, יקבע המתחם הגבוה ביותר.

ב. לנאים 2, אשר חתר את המתלוון באמצעות ידו באמצעות סכין, והכנס לכיסו את הטלפון השבור של המתלוון, יקבע המתחם האמצעי.

ג. לנאים 3, אשר לא החזיק בידו סכין או עשה בה שימוש, ואף מנע בעדו של הנאים 1 מלשוף שמן על המתלוון, ושפר על המתלוון מים, אם כי היה מעורב בהاكتו של המתלוון, ואף בעט בראשו של המתלוון בעודו שרוע על הרצפה, והשתתף ביתר חלקו האירוע, יקבע המתחם הנמוך ביותר.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג'), סבורני כי יש **לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהנאים, איש איש כפי חלקו בביצוע המעשים, כמפורט להלן:**

מתחם העונש ההולם באשר לנאים 1 הינו החל מ- 24 ועד ל- 52 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם באשר לנאים 2 הינו החל מ- 20 ועד ל- 48 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם באשר לנאים 3 הינו החל מ- 12 ועד ל- 36 חודשים מאסר בפועל.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחמים, לחומרה או לקולא.

גזרת העונש המתאים לנאים

21. בגזרת העונש המתאים לנאים, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לחת את הדעת לניטבות הבאות:

הנאים 1 הינם ליד 1984, נשא ונולדו לו שני ילדים. לאחר מכן התגרש, וכעת נמצא עם בת זוג נוספת ממנה יש לו ילד נוסף. אין ספק כי גזרת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת תפגע בו ובמשפחה. הנאים הודהו במילויו לו, הביע חריטה ונטל אחירות על מעשיו. הנאים עליה אריצה עם משפחתו בגיל 12 ומשפחתו חוותה הליכי קליטה קשה בארץ. בשל קשיים כלכליים יצא הנאים בגיל 16 למסגרות חוץ בתיות, שם התערחה עם חברה שלעיתים והחל לבצע עבירות. לחובתו של הנאים שלוש הרשעות קודמות בעבירות של חבלה כשבירין מזוין ופציעה, וכן תקיפה סתם והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בגין הרשעות אלו ריצה הנאים שתי תקופות מאסר בפועל, האחת בשנת 2004 למשך 4 חודשים והשנייה בשנת 2005 למשך שלוש שנים. הרשעתו الأخيرة הינה משנה 2012 בגין עבירה מ- 2011, שם נדון לעונשה צופה פניו עדין.

בקשר זה מן הראוי לעיין בגורם הדין שניית בעניינו של הנאים 1 על-ידי כב' השופט (כתוארו אז) מנחם פינקלשטיין בת"פ (מח' ח') 4127/05 **מדינת ישראל נ' מסלחה** (11.1.06):

"בשעות הלילה המאוחרות, הגיע הנאים עם חבריו למועדון... בשעה 04:00 בערך פרץ ויכוח א'

קטטה בעקבות נסינו של הנאשם "להתחל" עם חברתו של המתלוון... בהמשך לכך, בעוד המתלוון עומד באחור החניה מחוץ למועדון יחד עם חברי, החל מפתח דין ודברים בין המתלוון לבין הנאשם וחבריו. בשלב זה התקרב הנאשם אל המתלוון מאחור, כשהוא מצוי בסיכון, הניף את הסכין מלמעלה למטה לכיוון גבו של המתלוון, ذكر את המתלוון בגבו, וכן גרם לשריטה בראשו. הנאשם ברוח ונתקף ע"י אחד המאבטחים של המועדון.

למתלוון נגרמה פגעה ריאתית באונה התחתונה (בנוסף לשריטה בראשו). הוא אושפץ ליום אחד בבב"ח רמב"ם לצורך ניתוח, ופצע הדקירה נסגר.

ה הנאשם הוא בן 21, ולפני כשנתיים עבר עבירה דומה שענינה דקירת אדם בחזה ובמוחן. הוא נדון לארבעה חודשים מאסר בעבודת שירות, וכן הוטל עליו מאסר על-תנאי של שישה חודשים, שהוא בראש הפעלה.

...

לפייך מתחייבת במקרים כגון אלה החמורה בעונש, מה עוד שבמקרה שלפנינו מדובר למי שנדון לפני שנה לעונש קל בגין מעשה דומה של דקירת אדם, סימן לרצות עונש זה, בעבודת שירות, זמן קצר לפני האירוע דין, וידע בזמן ביצוע העבירה שעומד ותלו נגדו לעונש מאסר על-תנאי.

יחד עם זאת לא אמضا את הדיין.... מדובר באדם צער שמוסטל עליו מאסר ראשון, ויש תקווה מסוימת שבתקופת כליאתו יפנים את מצבו ואולי יקבל טיפול שייתן פרי בעתיד. בשוקלי את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעונש במקרה זה, מוטל על הנאשם עונש של ארבע שנות מאסר, שמתוכן יהיו שנתיים וחצי לריצוי בפועל, והיתרה על-תנאי... כמו כן מופעל, במצבבר, עונש המאסר על-תנאי של שישה חודשים, כך שעל הנאשם מוטל לרצות שלוש שנות מאסר".

הנה כי כן, עיון בעברו הפלילי של הנאשם 1, ובגזר הדין הקודם שניתן בעניינו, מעלה כי במקרה הנוכחי הינו במקרה השלישי במספר שבו הנאשם נותן את הדין בין עבירת אלימות אשר כוללת תקיפת אדם באמצעות סכין. דומה כי תקומו של בית-המשפט בהילך הקודם כי הנאשם יפנים את מצבו ואולי יקבל טיפול שייתן פרי בעתיד, נצבה. זאת הגם שחלף לעונה מעשר שנים מאז המעשה הקודם.

ה הנאשם 2 הינו יליד 1981, נתן זר, אשר נמצא בארץ בוגרו ללא משפחה. אין ספק כי הטלת עונש מאסר לתקופה ממושכת על אדם אשר נמצא הרחק מארץ מוצאו וממשפחתו היא קשה מאוד. הנאשם הודה במיחס לו, הביע חריטה ונטל אחريות על מעשיו. בהיותו נתן זר ובהעדר תספיר שרירות מבחן בעניינו, נסיבות חיו של הנאשם ברובן נותרו עלומות ואולם אין ספק כי אלו לא היו קלות. לחובתו של הנאשם הרשעה משנת 2015 בגין איומים וחזקת סכין בגינה נידון ל-4 חודשים מאסר בפועל. העובדה כי בעברו של הנאשם 2 הרשעה בהחזקת סכין וכעת נתן הוא את הדין בגין עבירה שענינה שימוש בסכין מוסיפה נוף של חומרה למשעו ומלמדת על כך שלא היה בעונש המאסר הקודם עליו כדי להרטיעו מלשוב ולבצע עבירות תוך שימוש בסכין.

ה הנאשם 3 הינו יליד 1984, פרוד ואב ל- 2 ילדים, הנאשם משלם מזונות לילדים ונמצא במצבכלכלי קשה ובחובות להוצאה לפועל. אין ספק כי הטלת עונש מאסר לתקופה ממושכתת תפגע בנאשם ובמשפחהו. הנאשם הודה במיחס לו, הביע חריטה ונטל אחريות למשעו. לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות ב- 5 תקי פ.א שענין עבירות איומים; ניסיון לתקיפת שוטר; הייזק לרכוש בمزיד; תקיפה סתם; תקיפה בן זוג; שימוש בכוח למניעת מעצר ותקיפה הגורמת חבלה ממש. **בנין הרשעות אלו נידון הנאשם בשנת 2013 למאסר בפועל של 24 חודשים מאסר בפועל** וכן בשנת 2014 ל- 6 חודשים מאסר. בנוסף ותלו נגדו מאסר על תנאי בן 6

חודשים מת"פ (י-מ) 45090-02-14 **מדינת ישראל נ' צ'יקול** (11.9.14). באותו גזר דין נדון הנאשם על כך שהשליך בקבוק לעבר ראשו של אדם וגרם לו חתך מדמים שהצריך טיפולה, והכל בשעה שהוא שיכור. בנסיבות אלה, יש להפעיל את התנאי במצטבר, ואון הצדקה להפעלתו בחופף.

22. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרותעת היחיד** בಗדרו של הנאשם, וזאת בשים לב לעברם הפלילי של הנאים אשר הורשו עבורי בעבירות דומות ואף ריצו מאסרים בגינן.

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזר על הנאשם עונשי מאסר בפועל, איש איש על פי הנאשם שנקבע בעניינו ועל פי מיקומו בתוך אותו מתחם. כמו כן, נוכח הפגיעה במתלוון ראוי להטיל בנוסף על כל אחד מהם פיצוי לטובות המתלוון.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

נאשם 1

- א. **39 חודשי מאסר בפועל** שמנינים מיום 2.10.16.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנשם במשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר כל עבירה אלימות מסווג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנשם במשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר כל עבירה אלימות מסווג עוון.
- ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלוון. הפיצוי יופק בנסיבות בית המשפט עד ליום 1.1.18 ויועבר למתלוון באמצעות פרטיהם שתמסור המאשימה.

נאשם 2

- א. **31 חודשי מאסר בפועל** שמנינים מיום 2.10.16.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנשם במשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר כל עבירה אלימות מסווג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנשם במשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר כל עבירה אלימות מסווג עוון.
- ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלוון. הפיצוי יופק בנסיבות בית המשפט עד ליום 1.1.18 ויועבר למתלוון באמצעות פרטיהם שתמסור המאשימה.

נאשם 3

- א. **20 חודשי מאסר בפועל**, שמנינים מיום מעצרו, 5.10.16.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בגין 6 חודשים מת"פ (י-מ) 45090-02-14 **מדינת ישראל נ' צ'יקול** (11.9.14) אשר ירצה במצטבר לעונש המאסר אשר הוטל בתיק זה. **סה"כ ירצה הנאשם 26 חודשים מאסר בפועל שמנינים מיום 5.10.16.**
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנשם במשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר כל

עבירות אלימות מסוג פשע.

ד. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל
עבירות אלימות מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלון. הפיצוי יופקד בנסיבות בית המשפט עד ליום 1.1.18 ויעבר
למתלון באמצעות פרטיהם שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בנסיבות הצדדים.